

AENEIDOS I

hic pietatis honos? sic nos in sceptris reponis?’

Olli subridens hominum sator atque deorum
uultu, quo caelum tempestatesque serenat, 255

oscula libauit natae, dehinc talia fatur:

‘parce metu, Cytherea, manent immota tuorum
fata tibi; cernes urbem et promissa Lauini
moenia, sublimemque feres ad sidera caeli
magnanimum Aenean; neque me sententia uertit. 260

hic tibi (fabor enim, quando haec te cura remordet,
longius, et uoluens fatorum arcana mouebo)

bellum ingens geret Italia populosque ferocis
contundet moresque uiris et moenia ponet,
tertia dum Latio regnantem uiderit aestas 265
ternaque transierint Rutulis hiberna subactis.

at puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulo
additur (Ilus erat, dum res stetit Ilia regno),
triginta magnos uoluendis mensibus orbis
imperio explebit, regnumque ab sede Lauini 270
transferet, et Longam multa ui muniet Albam.

hic iam ter centum totos regnabitur annos
gente sub Hectorea, donec regina sacerdos
Marte grauis geminam partu dabit Ilia prolem.
inde lupae fuluo nutricis tegmine laetus 275

Romulus excipiet gentem et Mauortia condet
moenia Romanosque suo de nomine dicet.

his ego nec metas rerum nec tempora pono:
imperium sine fine dedi. quin aspera Iuno,
quae mare nunc terrasque metu caelumque fatigat, 280
consilia in melius referet, mecumque fouebit

Romanos, rerum dominos gentemque togatam.
sic placitum. ueniet lustris labentibus aetas
cum domus Assaraci Pthiam clarasque Mycenae
seruitio premet ac uictis dominabitur Argis. 285